

Relatia dintre caracterul memorialistic si structura compozitionala a lucrarii Amintiri din copilarie de Ion Creanga

Caracterul memorialistic determina o anumita structura compozitionala a acestei opere, in care cea mai trainica realitate sufleteasca este nostalgia dupa satul natal.

a) "Amintiri din copilarie" este alcatuita din patru parti, dintre care, primele trei au fost publicate in revista "Convorbiri literare" in timpul vietii autorului, iar ultima in volum, postum (1892).

Pomenit in fragmentul de la care porneste compunerea ("... in satul Humulestii, din targ drept peste apa Neamtului"), satul natal este evocat la inceputul fiecareia dintre cele patru parti ale cartii: "sat mare si vesel", "sat vechi razasesc", "cu gospodari tot unul si unul, cu flacai voinici si fete mandre", Humulestiul este un sat pentru eternitate. Chiar si imprejurimile lui (evocate la inceputul partii a treia) vin din istorie, contemporanii autorului fiind urmasii celor care "s-au hartuit odinioara cu Sobieski, craiul polonilor".

Simbolul vechimii si al dainuirii acestor locuri il constituie Cetatea Neamtului, pe care autorul -o priveste cu ochii unui taran humulestean (pentru care cetatea este pusa acolo de cand lumea, odata cu muntii sau cu apa Ozanei): "Un caz de intretesere mai deplina a fiintei omenesti cu peisajul-cuib, literatura noastra nu cunoaste" (Vladimir Streinu).

b) Pe masura ce timpul amintirii se apropie de pierderea raiului copilariei, vocea autorului devine mai duioasa. Asa se explica folosirea mai multor mijloace care exprima durerea despartirii, in partea a IV-a a lucrarii: mai intai tripla comparatie care deschide fragmentul ("Cum nu se da scos ursul din barlog, taranul de la. munte, stramutat la camp, si pruncul dezlipit de la sanul mamei sale, asa nu ma dam eu dus din Humulesti in toamna anului 1855, -cand veni vremea sa plec la Socola, dupa staruinta mamei"); apoi, evocarea lirica a imprejurimilor satului, pentru care povestitorul nutreste o nedezmintita dragoste: "dragu-mi era satul nostru"; in sfarsit, inserarea in text a unei doine de dor (avand ca tema despartirea de cei dragi).

c) Tot de structura compozitionala tin cele doua timpuri ale evocarii: unul este trecutul (asimilabil unui timp mitic din care se incheaga imaginea copilului Nica); celalalt este prezentul varstei mature, timp profan din care se aude "glasul" autorului. Catre cel dintai se intoarce, cu nostalgie, Dezdacinatul caruia destinul ii harazise eminesciana aventura a "caderii" din mit in realitate. Din perspectiva acestor doua timpuri se constituie tabloul satului, figurile oamenilor si intamplarile prin care trece Nica, in "drumul" sau spre viata.

In prima lui parte, acest "drum" apartine basmului, realul si fabulosul trecand cu usurinta unul in altul ("copilul incalcat pe batul sau, gandeste ca se afla calare-pe un cal din cei mai strasnici...") Cel dintai semn al degradarii fabulosului apare odata cu plecarea lui Nica la scoala din Brosteni;

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

acum, realitatea este alcatuita din imagini sarace, marcand . inceputul instrainarii personajului: satul - cu casele mici imprastiate pe "sub stanci, urata fata a Irin'ucai, caprele raioase, pierderea pletelor - toate prefateaza iesirea din basm, la finalul partii a IV-a.

d) Tot de structura unei lucrari memorialistice tine o anume rapiditate in desfasurarea faptelor relatate la prezentul continuu. Ca in literatura populara unde domina evenimentul (in basme sau in balade), autorul nu acorda atentie portretului, analizei psihologice sau descrierilor de natura, ci doar intamplarilor cotidiene. Prin aceasta calitate, Ion Creanga se situeaza deasupra altor scriitori: . "La noi nimeni n-a realizat mai suveran epicul pur". (VI. Streinu).